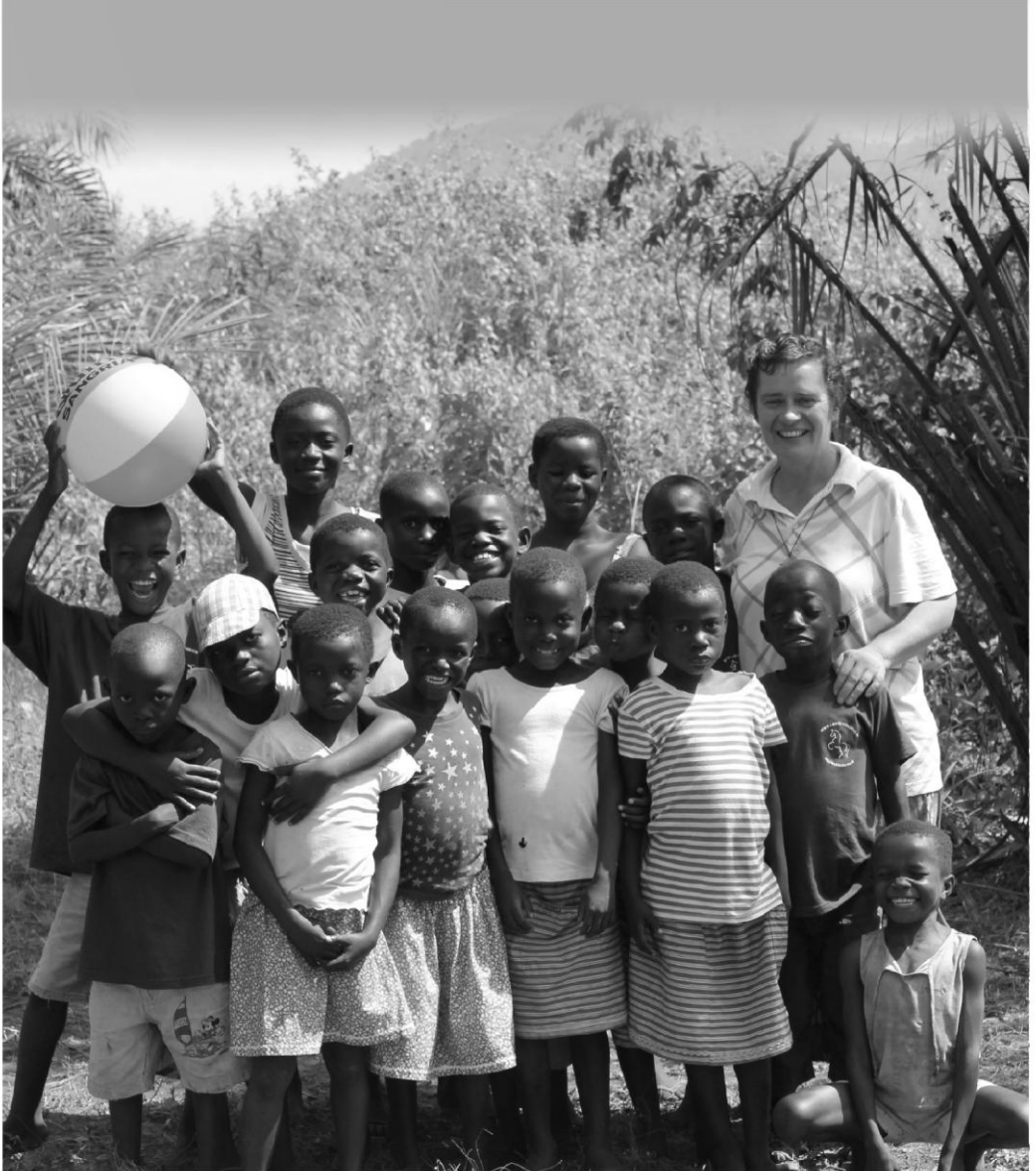

de Bayakakrant

Driemaandelijks tijdschrift / 21ste jaargang / maart 2015

Afzendadres: Valère Leenknecht Kasteelstraat 82 8750 Zwevezele Afgiftekantoor: 8750 Wingene P4A9143

*Een jonge kerel droomde ervan
zich in te zetten voor een betere wereld.
Op een dag vroeg hij aan Franciscus van Sales:
“Wat kan ik doen voor de vrede in de wereld in de wereld?”
Zegt Franciscus van Sales glimlachend:
“Niet zo hard met de deuren slaan”*

Bruno Ferrero

Beste Bayakavriend,

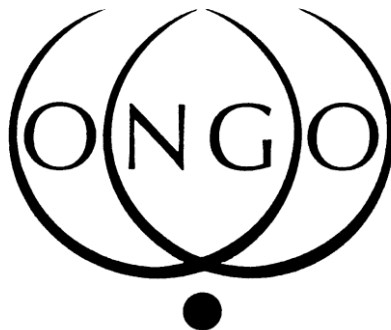
een mooie anekdote om ons te vertellen dat het verbeteren van de wereld begint met kleine dingen die we zelf kunnen doen.

Dat is ook de bedoeling van onze steun aan zr Lieve in haar zorg voor haar weeskinderen. Veel mensen - die het zich nochtans gemakkelijk kunnen veroorloven - slaan ook hun deur hard dicht wanneer ze gevraagd worden om projecten als dit te steunen.

Gelukkig zijn er ook veel anderen zoals jij. Daarvoor willen we jou oprecht bedanken. We hopen dat we ook dit jaar opnieuw op uw steun mogen rekenen. In welke wereld deze steun terecht komt kan je in dit krantje lezen in tal van verhalen van zr Lieve.

Wil je daarom nu opnieuw **je lidmaatschap vernieuwen** door 40 euro of meer te storten op de rekening van de vzw Bayakavrienden?

Alvast van harte dank!

Nieuws uit Congo van zr. Lieve

Popo, januari 2015

Dag lieve Bayakavrienden

Zoals jullie weten gaan vreugde en verdriet hand in hand doorheen het jaar 2015. Ik hoop dat jullie goed gestart zijn in 2015. Dat de Kerst- en Nieuwjaarsdagen een feestvreugde mochten zijn. Ook wij mochten genieten van die feestvreugde. Bijna alle kinderen waren ergens bij familie om Kerst en Nieuwjaar te vieren. Enkel 3 van onze kleintjes zijn gebleven. Wij hebben gevierd met de zusters, de priesters en de paters van de cité. Maar onze feestvreugde was helaas niet van lange duur.

Een domper op de feestvreugde

Op 2 januari is moeder Mario plots gestorven. Deze vrouw heeft jaren de nacht gedaan bij onze kinderen. Enkel het laatste jaar had ze van de

dokter, wegens gezondheidsredenen, verbod gekregen om dat werk nog verder te doen. Zij leed aan hoge bloeddruk. Daar zij geen

bloeddrukmeter had, kon zij zichzelf niet controleren. Die morgen stond haar bloeddruk 16/24. Ze had geen medicatie. Ze kwam te laat aan in het ziekenhuis. Diezelfde morgen had ze nog een tas koffie gedronken. Dat alles samen was teveel.

Een hard werkende gelovige moeder

Zij had een zwaar huishouden. Ze heeft ook geen geluk gehad met haar eigen kinderen. Zij heeft 3 dochters, die kinderen hebben, maar geen man. De 3 dochters wonen allemaal bij haar. Zij moet zorgen voor het grote huishouden. Zij ging werken op het veld. Zij betaalde het schoolgeld voor haar kleinkinderen. Het was een moeder die hard werkte. Zij heeft ook heel veel kinderen verzorgd. Niet alleen onze weeskinderen maar ook velen van het dorp kwamen bij haar om raad. Ze was specialist in het maken van inlandse medicatie. Ja, zij heeft vele kinderen gered die reeds de dood nabij waren. Haar liefde en zorg voor de kinderen was groot. Wij zullen haar zeker missen. Het was ook een heel gelovige vrouw. Nu zal ze vanuit de hemel voorspreekster zijn voor haar kinderen en zeker ook voor onze weeskinderen. Zij had tijdens de kerstvakantie nog één van onze weeskinderen bij haar in huis genomen. Ik had haar de dag voor haar sterven nog haar nieuwjaargeschenk gegeven.

Verdriet is alomtegenwoordig

Ze is heengegaan in vrede. De rouw heeft twee dagen geduurd, daar de oudste dochter in Kinshasa was en gevraagd had om te wachten tot zij er was. Ze had wel vlug een handelaar gevonden die bereid was om haar mee te nemen. Door autopech is ze pas de tweede avond toegekomen. Voor de jongere zussen en broers was het een opluchting dat zij er was. We hadden moeder Mario nog niet begraven toen we wat verder opnieuw hoorden wenen. De schoonbroer van de chauffeur van onze bisschop had buiktyfus. Hij was geopereerd maar heeft het niet gehaald. Zo zie je dat verdriet in ons dagelijks leven zijn aanwezigheid opeist.

De vreugde van het dagdagelijkse

Maar er zijn ook leuke gebeurtenissen. Op de middag komt onze Thabo, die in het 2de kleuterklasje zit, kloppen aan de deur van onze refter. Wij zaten aan tafel. Op een heel ernstige toon vroeg hij een fles bier. We zeiden hem dat bier niet voor kinderen is. Dat ze dan niet meer zullen groeien. Maar hij vroeg opnieuw met aandrang een fles bier. Toen we nog eens weigerden, begon hij heel luid te wenen. Hij was niet te troosten. Niet begrijpend wat er gaande was, vroeg ik: “Waarom wil je nu een fles bier?” Uit de kindermond kwam heel serieus: “Ik wil trouwen en als ik haar niet een fles bier geef, zal ze teruggaan naar haar dorp.” De tranen bolden over zijn wangen. We hebben hem dan zijn fles bier gegeven. Ik vroeg hem wie de gelukkige was. “Ange”, zei hij heel fier. Dat is een meisje die in een andere gemeenschap woont. Zij vergezelt een moeder van een zuster die ziek is. Ze is 18 jaar. Ik zei dat zij te oud was voor hem. “Nee mama”, zei hij, “ik zie haar graag en ik wil met haar trouwen.”

Laat je verbeelding spreken

Hier in Congo moet de jongen een ‘pre-dot’ geven, d.w.z. hij moet aan de familie van het meisje bier en geld geven. Dit is een eerste teken dat hij dat meisje wil huwen. Daarna zal de familie de ‘dot’(= de bruidsschat) bevestigen. Vaak zijn dit geiten, pagnes en een kostuum voor de ooms, maar ook geld. Nog geen twee dagen later kwam hij geld vragen. Wij hebben dan maar meegespeeld. We hebben hem wat geld gegeven en nu is hij rustig en gelukkig. Vinden we Thabo niet in het weeshuis, dan is hij bij zijn geliefde Ange. Ja, je ziet ook kinderen hebben liefdesverdriet en neem het maar ernstig hoor.

Meer dan dagelijkse zorgen

Zuster Marina is tijdens de Kerstvakantie naar Kinshasa gegaan. Er waren twee kleintjes, Lisa en Kathy, die naar het gehandicaptencentrum moesten omwille van een misvorming aan hun beentje en voetje. Voor ons allerkleinste, Lisa, was er geen probleem maar de kleine Kathy moet beugels dragen. Dat zal zeker een lijdensweg worden voor haar. We weten wat haar te wachten staat, daar we reeds meerdere kinderen in dergelijke situatie hebben geholpen. Ze moet er doorheen. Later, als ze groot zal zijn, zal ze er dankbaar om zijn.

Popo, februari 2015

Het schoolgebouw uitbreiden

Het is bij jullie volop uitdeling van de pizza's. Ik verneem dat alles goed is verlopen en dat het opnieuw een groot succes was. Heel véél dank in naam van alle weeskinderen.

De opbrengst zal gebruikt worden voor de afwerking van de lagere school. Tot op heden bestond de school enkel uit klaslokalen voor kleuters en lagere schoolkinderen. Om een nog betere schoolwerking te garanderen en te bestendigen heeft de school ook nood aan een bureau voor de directrice, een leraarslokaal en toiletten voor de kinderen. In België kunnen we ons moeilijk een schoolgebouw voorstellen zonder toiletten, e.d. ... Hier in Congo kan dat wel, maar ideaal is het niet. We hopen nog dit jaar de nodige werken uit te voeren. Onze ingenieur is al bezig met bakstenen te maken voor de lagere school. Eens we voldoende geld hebben, kunnen we dan onmiddellijk starten met de bouwwerken. We hoeven dan niet meer te wachten tot de stenen droog zijn. Je merkt dat we ook in Congo goed plannen en vooruitziend zijn.

Het project van de visvijvers

Terwijl ik deze brief aan het schrijven ben, zie ik vanuit mijn bureau de kinderen van school thuishomen. De kleuters moeten zeker nog de kans krijgen om zich uit te leven. Hier en daar is er ook wat ruzie. Het wordt snel bijgelegd. Hongerige maagjes vragen wat ze zullen eten vandaag. Op het menu staat rijst en bonen. Dat is hun lievelingsgerecht. Er zitten ook mensen te wachten op onze ingenieur. Ze hebben kleine visjes mee voor onze grote visvijvers. Het is tijd om ook in onze tweede visvijver kleine visjes te steken. We hebben uitgerekend, als alles naar wens verloopt, dat we om de twee maanden vis zullen hebben. Nu moeten we nog wachten tot 2016 tot de vissen groot genoeg zijn. En dan kunnen we vissen. De grote halen we eruit en de kleintjes gaan weer de vijver in.

Personeelswijziging in het weeshuis

Tijdens de voorbije maand was er ook een personeelswijziging in de paillotte. Ik heb heel lange tijd mogen samenwerken met zr. Marina. Zr. Marina heeft vanuit de congregatie een nieuwe zending gekregen. Zij woont nu in Dinga. Daar is een dispensarium en een materniteit. Er is ook een centrum voor ondervoede kinderen. Zij heeft daar vroeger al gewerkt en iedereen was toen tevreden. Nu er daar een tekort is aan een verpleegkundige, hebben ze haar gevraagd er naar toe te gaan. Ondertussen heeft zr. Francisca, die verpleegkundige is in de pediatrie, spontaan aangeboden om mij te helpen.

Een griep epidemie

Ikzelf was de voorbije weken een beetje ziek. De griep epidemie heeft in de paillotte goed zijn werk gedaan. (Naar ik verneem is men in België ook niet gespaard gebleven van de griep). Bij zo'n epidemie zijn kinderen heel kwetsbaar. Veel van onze kinderen waren dan ook getroffen. We hebben onze Tuur een bloedtransfusie moeten geven. Dat

gebeurt weinig, maar daar Tuur enkel 's nachts koorts deed en zich overdag vrij goed voelde en speelde, heeft het een tijdje geduurd vooraleer wij echt iets merkten. Een ziekenhuisopname was nodig. Hij kreeg ademhalingsproblemen en door het afbreken van zijn rode bloedcellen werd ook bloedarmoede vastgesteld. Gelukkig was hij er snel weer bovenop. Hij eet veel en dat is goed voor kinderen, want dan herstellen ze snel. Bij kinderen is het niet altijd direct zichtbaar dat ze ziek zijn. Sommige kinderen spelen en gaan zelfs naar school als ze malaria doen. Bij andere kinderen zie je het wel onmiddellijk. Ze hebben geen eetlust en zelfs het spelen zegt hen niets. Onze weeskinderen hebben het geluk dat ze voldoende eten hebben en zo vlug herstellen.

Vergaderen en afspraken maken

Vandaag heb ik samen met de kinderen een vergadering gehouden. Heel wat puntjes moesten besproken worden. Dit om een goede werking in ons weeshuis te waarborgen. Ook heb ik hen heel wat raad gegeven zodat ze kunnen uitgroeien tot flinke meisjes en jongens. Verder hebben we een dagorde opgesteld en een weekschema. Onze kinderen moeten ook leren werken. Ze deden dat al, maar het was niet zo goed

georganiseerd. De afspraak is nu dat zowel de meisjes als de jongens vanaf het vierde leerjaar mee zorg dragen voor onze kleuters en kleine kinderen. Dat wil zeggen dat ze instaan om de kinderen te wassen, dat ze hun tandjes poetsen en

dat ze proper naar school gaan. Zij zorgen voor hun tas en bord. Op de

middag zorgen ze er voor dat de kinderen hun beker en bord hebben. Zo krijgen ze over één of twee kinderen voor de ganse dag een verantwoordelijkheid.

Samen zorg dragen voor

Ze hebben ook nog andere taken in het weeshuis. Ze moeten hun kamer vegen, afwassen, de tafels en stoelen zetten voor het eten, hun kleren wassen en strijken, De jongens gaan op donderdag naar de bron om water te halen en de meisjes op zaterdag. Ze hebben ook een dag dat ze hout moeten halen voor de keuken. We hebben twee vaste dagen om te werken in onze groententuin. Elk heeft een rij waar ze verantwoordelijk voor zijn. Ze hebben gezaaid en gepland en nu moeten ze het onderhouden: onkruid uittrekken, zorgen dat de omheining goed en stevig is zodat er geen schapen of geiten van de groenten eten, water geven indien nodig,...Op donderdag en zaterdag hebben de meisjes nog een extra taak: de pondu (= het blad van de maniok) fijn stampen.

Vroeg uit de veren voor de catechese

Ik wek om 5.30 uur de kinderen die in 2016 hun eerst communie zullen doen. Dat zijn: Paul, Didier, Olga, Elisa, Jeremie, Marleen, Amber, Agathe en Loth. Zij gaan elke morgen om 6 uur naar de eucharistie in de kerk. De maandag en de vrijdag hebben zij catechese. Ze zijn hier nog heel streng. Als ze teveel afwezig zijn, mogen ze hun communie niet doen. Maar onze kinderen gaan er graag naar toe. Ook de zondag, na de eucharistie, hebben ze nog catechese. Ze zijn dan in groepen volgens leeftijd verdeeld. Elodi en Gerard, die in het 6de leerjaar

zitten, hebben elke dag een leesuurkje. Ze zijn zwak in lezen. Hier is geen bibliotheek. Ik heb verschillende boekjes vanuit België. Op die manier kunnen ze toch oefenen om te lezen. De ene week volg ik Elodi en de andere week Gerard. Ik doe het samen met mijn medezuster Francisca.

Onze gemeenschap breidt uit

Binnenkort zal zuster Mado lid worden van onze gemeenschap. Met financiële steun vanuit België heeft zij ‘‘ondervoeding’’ gestudeerd. Ze zal een welgekomen hulp zijn in ons weeshuis. Onze kinderen blijven maar hervallen van de griep. Ook het ziekenhuis ligt vol met kinderen die griep hebben. Al van in oktober is de griep in ons land en ze gaat maar niet voorbij. Niet alleen onze weeskinderen maar ook anderen kinderen en volwassenen zijn getroffen door die epidemie. Al een groot aantal mensen zijn erdoor gestorven.

Internationaal bezoek

Vandaag hadden we bezoek van een Italiaanse vrouw. Haar man werkt bij een ngo die waterleidingen legt in Popo. Eind maart zou dit project klaar zijn en zouden we overal drinkbaar water hebben. Dat is een mooi geschenk voor ons. We zouden per maand 1 € moeten betalen per gezin, wat een haalbare kaart is. Het water zelf is gratis, maar het geld dient voor het onderhoud van de buizen en de kranen.

Wij hebben ook Sabine en Johan van het ziekenhuis van Deinze mogen onthalen. Zij zijn verbroederd met Kasongo-Lunda waar zuster Ria werkzaam is. Zij zijn 10 dagen in Kasongo-Lunda gebleven om er te werken en bijscholing te geven.

Samen naar de markt

Op zaterdag is er voor onze kleuters geen school. We zijn in de voormiddag naar de markt geweest. We moesten spinazie halen bij mama Florance. Wat zijn ze gelukkig als ze op uitstap mee mogen. Maar 16 kinderen bijeen houden, is niet gemakkelijk. Ze zien van alles

en willen van alles, dat weten jullie ook maar al te goed. Ik heb voor hen allen een oliebol en banaan gekocht met aardnootjes. We zijn ze bij mama Florance gaan opeten. Ze hebben daar wat gespeeld en dan zijn we terug naar huis gereden. En zoals alle kinderen, moesten ze dat natuurlijk vertellen aan hun grote broers en zussen, die natuurlijk jaloers waren.

Ik heb hen dan beloofd om met hen een uitstap te maken naar de visvijvers. Zo is iedereen tevreden.

vzw “De Bayaka-vrienden”

Een weekend om vrij te houden is zaterdag 17 en zondag 18 oktober 2015. Dan vindt ons 22ste Bayakafeest plaats in het Cultureel Centrum te Zwevezele. Lieve zal er bij zijn. Over het programma zal je in ons volgend krantje meer lezen.

vzw ‘De Bayaka-vrienden’

Kasteelstraat 82, 8750 Zwevezele, Tel. 051/61.16.80

E-mail: bayakavrienden@skynet.be

Web-site: www.bayakavrienden.be

Reknr.: BE22 3800 1632 2747

- anno 1935 depuis -

COCK'S FRESH